

Motion till riksdagen 2012/13:Sf299

av **Barbro Westerholm (FP)**

Asylprövning vid flyktingskap på grund av sexuell läggning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av utlänningslagen (SFS 2005:716) och med den sammanhängande styrdokument i syfte att undanröja hbt-personers rättsosäkra situation.

Motivering

Homosexualitet är fortfarande kriminaliserad i omkring 80 länder. Straffen varierar. Det kan handla om långa fängelsestraff, kroppsstraff och i värsta fall döden. Internationella människorättsorganisationer har tagit tydligt avstånd från detta. År 1981 fastslog Europadomstolen att det här strider mot respekt för privatliv i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. FN:s kommitté för mänskliga rättigheter förde 1994 fram samma ställningstagande att förbud mot "homosexuella handlingar" är i strid med de mänskliga rättigheterna. EU och många europeiska länder har erkänt sexuell läggning som skyddsgrund i skyddsgrundsdirektivet, som införlivats i svensk lag. Internationell praxis och en mer enhetlig tillämpning av flyktingkonventionen har föranlett Sverige att erkänna sexuell läggning som flyktinggrund. Samtidigt har kritik riktats mot Sveriges utvisningar av hbt-personer till länder där homosexualitet är kriminaliserad. Det här kan bero på att formuleringarna i den svenska lagstiftningen, dess förarbeten och olika styrdokument är oklara och motsägelsefulla.

I prop. 2005/06:6 *Flyktingskap och förföljelse på grund av kön eller sexuell läggning* står det bland annat "sexuell läggning skall betraktas som en grundläggande egenskap hos individen som det aldrig kan komma ifråga att kräva att han eller hon avstår ifrån" och samtidigt står det "om en person i hemlandet har levt på ett sätt som minimerar risken för förföljelse, t.ex. ge-

Fel! Okänt namn på

nom att dölja sin sexuella läggning, kan denna omständighet ha betydelse vid riskbedömningen”. Det innebär att vi inte kan kräva att någon ska tvingas återvända och avstå från att leva i enlighet med sin sexuella läggning men vi kan utvisa personer som tidigare avstått från detta, eftersom det anses innebära minskad risk för dem.

I utskottets betänkande om propositionen 2005/06:SfU4 står det bland annat att det ”aldrig kan komma ifråga att avvisa t.ex. en homosexuell person till hemlandet om han eller hon riskerar förföljelse på grund av sin sexuella läggning”. Trots denna formulering sker utvisningar av homosexuella personer till länder som till exempel Irak och Uganda där homosexualitet är straffbart. Motiveringen är att de homosexuella själva ”inte personligen utsatts för något”. Migrationsverket anför också att personer som kommer från länder där homosexualitet är kriminaliserat kan söka myndigheternas skydd i landet de flydde från, trots att det är kriminaliserat att vara homosexuell – och i vissa fall även trots att myndigheterna de facto har trakasserat personen.

Det här är inte acceptabelt. Formuleringarna i utlänningslagen med sammanhängande styrdokument måste ses över så att det blir tydligt att hbt-personer inte kan utvisas till länder där homosexualitet är kriminaliserat. Detta bör riksdagen ge regeringen tillkänna.

Stockholm den 3 oktober 2012

Barbro Westerholm (FP)